ग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्" इति। केचिदृषयः इन्द्रमुपसेदुः कार्य्यप्राप्त्यर्थमुपासन्ते। कीदृशाः ऋषयः वयः पक्षिमूर्त्तिधारिणः अतएव सुपर्णाः शोभनपक्षोपेताः प्रियमेधाः अधीतस्य ग्रन्थस्य धारणशक्तिर्मेधा तस्यां प्रीतियुक्ताः नाधमानाः किञ्चित्कार्य्यं याचमानाः। स एव याञ्चाप्रकारः स्पष्टीक्रियते, हे इन्द्र ध्वान्तमज्ञानलक्षणमन्धकारम् अपोर्णुहि अपसारय। चक्षुर्ज्ञानलक्षणां दृष्टिं पूर्द्धि पूरय, निधयेव गृद्धुलेव अज्ञानेन बद्धान् अस्मान् मुमुग्धि तस्मादज्ञानबन्धात् मोचय। अस्य मन्त्रस्य सोमक्रयादूर्द्ध्वम् अंशाच्छादकवस्त्रापनयने विनियोगमापस्तम्ब आह, अत्र यजमानोऽपोर्णुते वयः सुपर्णा इति॥

अष्टमीमाह। "बृहदिन्द्राय गायत [३]। मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधः। देवं देवाय जागृवि" इति। हे मरुतः वृत्रहन्तमम् अतिशयेन वैरिबधकारिणं बृहत् साम इन्द्राय इन्द्रार्थं गायत, ऋतावृधः यज्ञवर्द्धकाः ऋत्विजः देवाय इन्द्रार्थं देवं दीप्यमानं जागृवि जागरणस्याप्रमत्तत्वस्य साधनं ज्योतिः ज्ञानरूपं प्रकाशं येन बृहत्साम्ना अजनयन्नूत्पादितवन्तः। तेन बृहता साम्ना गायतेत्यन्वयः। ऋत्विजो हि पृष्ठस्तोत्रे बृहत् साम गायन्ति। अस्य च मन्त्रस्य क्वचित् सोमविक्रतौ विनियोगो द्रष्टव्यः॥

नवमीमाह। "का मिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्यालाः कुलि परि मा पतन्ति। अनावृतैनान् प्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं चक्षुस्तनुवा विदेय" इति। मिहिकाशब्दो नीहारवाचकः सन्